

CHARTA '77 Z TROCHU JINÉHO HLEDISKA

Pro nás, kteří jsme se v této zemi narodili, tam žili a dlouhá léta měli možnost prožívat na vlastní kůži socialistický ráj, je při čtení textu CHARTY zřejmá rovněž druhá stránka:

Autoři se dovolávají na jedné straně svobody a lidských práv, při čemž v zápětí prohlašují, že nejsou proti komunismu a socialismu. Na první pohled paradox, který ovšem přestává být protismyslným, uvědomíme-li si postoj, politickou příslušnost a činnost mnohých hlavních signatářů CHARTY '77.

Mohou se objevit hlasy, že je nutno postupovat malými krůčky odporu proti násilí, a že vyslovený požadavek lidských práv je v dané situaci stejně maximum, jež je od nelidské diktatury možno požadovat. V této situaci je nutno si připomenout třeba takového Bukovského, Amalrika, Sacharova, kteří jistě nebyli ve výhodnější pozici, když odmítli komunismus. Alexander Solženicin ještě za svého pobytu v SSSR našel tolik odvahy že prohlásil, že socialismus a komunismus nesou na čele cejch smrti a zkázy.

Po tomto konstatování nezbývá, než se poněkud blíže zabývat některými hlavními signatáři CHARTY. Kdo se jen trochu zajímá o politické dění doma u nás, že většina těchto nových apoštolů oddané a věrně sloužila komunistické straně.

Dvacet let jim vůbec nevadilo, že základní lidská práva byla nejhrubším způsobem porušována, že lidé byli jen za své přesvědčení zavíráni, jejich děti nesměly studovat a mohly vykonávat jen podřadná zaměstnání.

Kdo z nich pozvedl svůj hlas na obranu a obhajobu nevinně odsouzených a popravených? Z řady těchto persekovaných byli bráni v úvahu jen komunisté, kteří nešťastnou náhodou doplatili na mocenský boj uvnitř strany.

Kdo jsou ve skutečnosti někteří "hrdinové" pražského jara?

Emigrant prof. E. Goldstucker byl hluboce dotčen, když v roce 1971 se pokoušel na čs. velvyslanectví v Londýně zaplatit zpětně své partajní příspěvky a soudruzi jej odmítli.

Tolik opěvovaný Otto Šik prohlásil ještě v emigraci, že zůstává komunistou. Stejně tak bývalý mládežník Hejzlar anebo bývalý ředitel československé televize Jiří Pelikán.

Našli bychom celou řadu takových mezi námi, kteří by se vlastně měli navrátit do socialistického, jimi tolik opěvovaného ráje. Proč vlastně z Československa odcházeli?

Vratme se ale k signatářům CHARTY. Bývalý ministr zahraničí Ing. J. Hájek nedávno prohlásil v holandské televizi, že zůstává marxistou. S podobným prohlášením bychom se setkali téměř u všech. Co třeba takový Pavel Kohout, který nejprve opěvoval americkou osvoboditelskou armádu, aby v zápětí po roce 1945 věnoval své verše velkému Stalinovi a později odsuzoval a ostouzel každého, kdo nesouhlasil s poúnorovým režimem.

Dvacet dlouhých let byli tito lidé u vesla a slunili se v přízni komunistických mocipánů. Nepotřebovali volat po lidských právech, protože pro ně byl v té době celý svět otevřen. Mohli svobodně kdykoliv jezdit na Západ, který ideologicky otravovali prohlášeními o tom, jak je socialismus krásný. Vycvičení prozíravou a na vše připravenou komunistickou stranou zavěřili včas nebezpečí z neudržitelné diktatury a tak rychle, v roce 1968, přehodili na nový směr. Národ, v tom okamžiku oslepen maličkým zábleskem naděje na trochu svobody, zapomněl všechny jejich hříchy z minulosti a byl ochoten je vzývat jako spasitele národa.

Ani tentokrát tito staronoví apoštolové národa nezapomněli ovšem zdůrazňovat, že socialismus a komunismus musí být v Československu za každou cenu zachován. Nešlo jim ani

Pokračování na straně 2.

naše hlasy

INDEPENDENT WEEKLY FOR CZECHS AND SLOVAKS

No: 11 (952) Vol. - Ročník 23. - November (listopad) 26, 1977.
SECOND CLASS REGISTRATION NO.: 1928

Paní Škvorecká v Praze

V poslední době dostávám vzkazy, dopisy a telefonáty od přátel z doslova všech končin západního světa (z Nového Zealandu, z Kalifornie, ze Švýcarska, z Ottawy, ze Západního Německa, z Vancouveru atd.), že kdosi z Toronta napsal, vzkázal nebo řekl jejich známým, že já a moje žena jsme byli mezi prvními, kdo si na základě letošního amnestie požádali o úpravu poměrů k ČSSR. Jsme tam samozřejmě - přesto - že vyvíjíme nakladatelskou činnost (to děláme asi jen na oko) - tak dobře zapsaní, že nám Praha poměr ihned upravila a autorka Honzlové strávila už čtrnáct dnů v Praze. Někteří z takto informovaných, ti, co knihy našeho nakladatelství, SIXTY-EIGHT PUBLISHERS, TORONTO, nekupují, a tak je neznají, prohlásili, že v tom případě tedy nebudou kupovat naše knihy.

Drb se nás tedy dotýká finančně, a mimoto uráží mou čest jakožto autora dedektivek. Jak si někdo o mně může myslet, že bych jednal nelogicky! Amnestie přece za podmínku kladného vyřízení jakýchkoli žádostí klade splnění požadavku, chovat se na Západě jako v ČSSR, a moje žena i já jsme z toho státu odjeli právě proto, abychom se mohli chovat jinak než v ČSSR, a nebyli za to zavřeni. Jinými slovy, amnestie po nás nelogicky žádá, abychom se i v Americe chovali jako muži ruské guhernie. Nelogičnost požadavku ovšem, nutno připustit, vyvažuje vyděračskou pohrůžkou, že jinak naši rodiče nedostanou výjezdní doložku a děti našich sourozenců skončí školu osmým ročníkem.

Nevím, kdo z Toronta drb šíří, i když o jednom šifříteli, velmi aktivním i v oboru takového zpravodajství, vím. Bud' je to někdo takový, nebo je to některý agent-resident čs. Ministerstva vnitra, které se všemožně snaží poškodit mou dobrou pověst, a tím i pověst nakladatelství, jemuž stojím téměř v čele, hned za svou ženou. Je to ale celkem jedno, protože tyhle dva typy lidí si znamenitě hrají do ruky.

Josef Škvorecký

Fisherem krásně doplňovala rámec vesnické pohody.

Největší práce však platí sestře Brodenové, která neúnavně po celé léto nacvičovala se solisty a věnovala obětavě svůj čas. Všichni účinkující se svým úlohám věnovali nezištně a s láskou a zaslouží ocenění.

Oba pianisté Mr. S. Warwick a Mr. S. Prussing zaslouží také uznání za svoji trpělivost.

Nejen na jevišti ale i v zákulisí vše dobře klanalo. Díky sestře Klímešové, která měla plně ruce práce udržet drobtinu pohromadě

a posílat účinkující na scénu. Dík patří Antonínu Švehlovi, který svým uměním vystihl zdařile charakter solistů.

Stejný dík patří Mr. F. Hynkovi a bratru J. Foglovi, kteří obětavě pomáhali s rekvizitami.

Celou operu natáčel "Voice of America" na zvukový pás.

Můžeme být spokojeni s krásným a světlým představením, které publikum ocenilo nejen povstáním ale i dlouho trvajícím potleskem.

Bylo to opět jedno krásné a zdařilé odpoledne ve Washingtoně.

Jan Klímeš.

Zlamal sisters (Lilian and Manon - daughter of well-known Czechoslovakian poet and writer, Miloslav Zlamal). This original singing-guitar duo compose and arrange their own music. Their "Blow Wind" is already on the way to success. They have regular T.V. appearances and perform in Canada and the U.S. Besides still being in high school (Manon is only 16), they also study with top honours at the U. of T. Royal Conservatory of Music.

Continue on Page 4

Sestry Zlamalovy - Lilian a Manon (dcery známého čs. básníka a spisovatele Miloslava Zlamala). Obě mladé umělkyně komponují vlastní písně. Mají za sebou již řadu televizních a koncertních vystoupení v Kanadě USA a v Evropě. Největšího úspěchu dosáhly při natáčení jejich anglických písní ve Varšavě v Polsku a na koncertním vystoupení v Buffalo - USA v New Melody Fair, kde zpívaly se známým polským zpěvákem Jan Lewan a před zaplněným hledištěm (asi 2.000 diváků) se jim dostalo velikých ovací. V současné době Lilian a Manon zpívají pravidelně s hudební skupinou EUROCOMBO, pod vedením J. Musila a K. Pastoryho.

Pokračování na straně 4

Dvořákova opera ve Washingtonu D.C.

Dne 30. října 1977, za krásné slunné pohody, pořádala SOKOL OPERA, Washington D.C. roztomilou komickou operu Antonína Dvořáka "Tvrď Palice". Auditorium Immaculater College - bylo doslova nabito a každý divák si odnášel velmi uspokojující dojem a opět se cítil "tam doma".

Operu nastudovala a česky naučila zpívat všechny solisty.

neúnavná sestra Lida Brodenová. Nebyla to lehká práce, zvláště když tři týdny před představením vážně onemocněl vedoucí solista, Řeřicha. Zastoupil ho a úlohu se bezvadně česky naučil Mr. James Salway, který sklízел velký potlesk při otevřené scéně.

Lenku velmi krásně zpívala paní Dagmar White a její partner Toník - Mr. Gregor Garrett se svým krásným

tenorem ji doplňoval.

Také matka, - Katherine Rodgers a vdovec Vávra - Mr. Charles Kapfstein-Penk, nejen v duetech ale i quartetech měli velký potlesk.

Otevření scény bylo přivítáno velkým potleskem. Mládež v českých krojích, česání jablek, hra dětí, bylo působivé.

Baletní škola Milicy Hasalové-Švehlové, se solisty Janou Klavíkovou a Gregory

MOZAIKA

Vladimír Stržinec

Když svého času Moskva uvedla do pohybu - míněno diplomatického - politickou lavinu rozháraného a neuceleného bloku zemi tak zvaného Třetího Světa, staví je do jednolitého šiku "celosvětové podpory" za požadavek vlády republiky Panamy, která si vynucovala navrácení v minulosti postoupeného území pásma průplavu od Spojených Států, většina světa - s výjimkou zasvěcenců do marxistického spiknutí - nepovažovala - nutno podotknout, že mylně - celou kampaň za nic jiného, než jistý druh propagačního tažení, jehož bouřlivost skončí krátce po rozhořdu "mezinárodní" konferen-

ci. Diplomatičtější časování konference - maximální expanse ideologického vlivu doktriny světového marxismu mezi barevné národy - stejně tak jako nikoliv náhodou vybrané místo jejího konání - území Panamy - nepředstavovalo dostatečně přesvědčivý důkaz, že tentokrát vedoucí mocnost svobodného světa bude vystavena daleko účinnější výzvě, již s největší pravděpodobností nedokáže efektivně čelit - v zájmu usmíření vzrůstajícího agresivního světa se podrobí bezostyšně požadavkům neurvalého ctátora.

Panamský diktátor, který se dostal k moci násilným vojenským převratem - proti kterému nikdo nevede propagační kampaň jako je tomu v případě vojenské vlády v Chile vzhledem ke skutečnosti, že slouží zájmům mezinárodního komunismu - upevnil svou pozici přímou podporou komunistického hnutí, které řízené Moskvou - správně vytušilo, že nadešla doba akcí a převratných změn.

Již Lenin rozpoznal při vypracovávání strategie obklíčování nejmočnější velmoci - Spojených Států - strategický význam panamského průplavu pro kontrolu obrovských oblastí obou částí jak Pacifiku, tak i Atlantiku a nekompromisně rozhodl o

Pokračování na straně 2

CHARTA '77 Z TROCHU JINÉHO HLEDISKA

Dokončení se strany 1

tak o národ a jeho svobodu - které sami měli do té doby dostatek - ale spíš o vyrovnání osobních stranických účtů a urvání nových vedoucích pozic.

I ten nejchytřejší se někdy spálí. Poněkud se tito ideologové ve svých plánech přepočítali. 5.000 tanků a 750.000 vojáků jim udělalo čáru přes rozpočet. Na pokorný návrat do lůna komunistické strany už bylo příliš pozdě, jelikož křemelští páni nezapomínají na sebemenší projev neposlušnosti a odporu. A tak nezbyvalo nic jiného, než se vžít do role trpělivě a mučedníků za svobodu národa.

Všechny toto útlaky, nesvobodu a persekuci - které jim po dvacet let nevadily - zažili najednou na vlastní kůži. A tak nezbylo než hodně nahlas křičet a ukazovat na své utrpení s postranní myšlenkou: Za nás národ bojovat nebude. Proto je mu nutno bodit vějičku požadavku po svobodě a lidských právech. Na to lidé zabírají a my se zase svezeme s sebou.

Pokud někteří z nich - jako třeba Pavel Kohout - dnes prohlašují, že odmítají systérování na Západ, pak je to snad jediné, co u nich možno hodnotit kladně. Je to nakonec jejich morální povinnost, pokusit se napravit to, co sami pomáhali ničit - svobodu a demokracii! U těchto protřelých politiků je však nutno brát rovněž v úvahu, že jejich odpor proti odchodu na Západ může mít také jiné pozadí. Například by na západě museli počítat s tím, že po krátké době popularity politických vyhnanců by jejich jména upadla v zapomenutí a oni by se stali normálními emigranty. Na něco podobného ovšem nejsou zvyklí. Navyklí si, že jejich jména po celá desetiletí byla vyslovována buď se slávou, úctou, hrůzou nebo v poslední době i s falešným soucitem. Proto jejich motto:

Sláva a popularita tazv. politických mučedníků je pořád ještě lepší, než naprosto žádná. Dejte nám tedy svobodu a lidská práva, ovšem v rámci komunismu! Ponechte nám

ten náš komunismus, ve kterém se nám dvacet let tak dobře žilo. Jsme přece marxisté a v tomhle živlu jako doma! Zůstaneme tady, odejít z domova nehodláme! Proč? Snad přece vy tam na Západě jednou tenhle socialistický cirkus prohlídnete, třeba i tedy zase jednou dojde k obratu. A v takovém případě je nejlepší být hned na ráně a urvat nějakou tu dobrou pozici - ještě k tomu navíc s gloriolou mučedníka. Že jsme byli pro komunismus? Ale dejte s tím pokoj! Každý se přece může mýlit a má přece nárok měnit své přesvědčení!

A potom, osud emigranta není vždy nejrůznovější. Nevěříte? Přečtete si jen verše jednoho z nás, Pavla Kohouta, který napsal v padesátých letech:

"TREST EMIGRANTA"

"S pečeti zrady, zklamání a zkyslí čekáte až vám srdce zpráchniví, Takový trest si nikdo nevymyslí k jakému jste se odsoudili vy . . ."

Závěrem nutno ale konstatovat, že přes celý ten tragický paradox, který se jmény některých signatářů včetně jejich požadavku po setrvání socialismu CHARTA '77 s sebou přináší, nelze jinak, než vyslovit dík za každý projev sympatie s těmi poctivými vlastenci, kteří za CHARTU stojí bez ohledu, že riskují svobodu a snad i život.

Antonín Strnad.

Vzhledem k tomu, že autor tohoto článku má stoprocentní pravdu a obsah je velmi závažný, přetiskli jsme tento článek bez komentáře a nezkráceně tak jak byl napsán pro Věstník BOHEMIA. Omlouváme se tímto autoru a redakci, že jsme článek přetiskli bez jejich vědomí.

MOZAIKA

Vladimír Stržínek.

Dokončení se strany 1.

jeho odejmutí ve vhodnou dobu z držení americké vlády.

Tato doba zřejmě přišla, i když komunisté čekali více než půl století. Jejich podvratná činnost spolu s diplomatickým nátlakem vykonala své.

Pochybné záruky, poskytnuté ještě více pochybnější vládní garniturou diktátorského režimu Panamy, nemají ani cenu papíru, použitého pro jejich zveřejnění.

Měli-li by zaručit do budoucna jistá výsadní práva Spojených Států, potom by nebylo třeba měnit dosavadní smlouvy, které jednoznačně přiznávají výsadu použití, vlastnictví a obrany pásma průplavu vládě Spojených Států.

Záměrem nové smlouvy - byť sebedokonaleji maskované - je odejmutí těchto práv jako nezbytný předpoklad pro postupné zmrzačení nejmocnější země světa při její nepozorované přestavbě v mocnost druhého řádu - aby takto byla pozvolně otevřena cesta komunistickému bloku ke světovládě.

Poučení z historie nabádá k obezřetnosti!

Mír nikdy nebyl vykoupěn poníženými ústupky agresorovi, právě naopak, každý úspěch a zisk povzbudil jeho agresivitu, takže nakonec svět byl uvržen do lidstvo postihující katastrofy, již bylo možno předejít rázným odmítnutím prvotních bezostyšných požadavků.

Nebezpečný precedent

Srovnáme-li tak zvané vlastní americké území, osídlované různými evropskými přistěhovanci během poměrně dlouhého období, jehož politickým vyvrcholením byla jistě Deklarace z roku 1776 zařazující tuto oblast z vůle jejího obyvatelstva ve formě federální republiky mezi suverenní národy té doby, najdeme markantní rozdíl rozsahu tehdejšího teritoria s geografickým komplexem současnosti, spadajícím pod neodmyslitelnou svrchovanost administrativy Spojených Států.

V myslí se automaticky vynoří otázka, jakým způsobem a za použití jakých metod bylo dosaženo rozšíření americké federální moci nad celou severní částí amerického kontinentu - mimo území Kanady.

Rada jiných mocností tehdejšího světa kontrolovala totiž veškeré území, obklopující americkou federální republiku, kdy iniciativa převážně diplomatických akcí vedla konečně k uzavření jistého druhu diplomaticko-obchodní smlouvy, dle níž prodávající strana postoupila svá výsostná práva nabyvateli za jistou finanční náhradu navzdory, zřikajíc se jakýchkoliv nároků kdykoliv v budoucnosti.

Takovým způsobem bylo vykoupěno území Floridy od španělské, území Louisiany od francouzské, území Oregonu od britské, celá Alaska od ruské a konečně komplex řady nynějších jihozápadních států od vlády mexické.

Po celý život jsem slyšel komunistický argument o nepřiměřenosti a dokonce nestydatosti pakatel při srovnání s náhradou, již Spojené státy skutečně zaplatily s obrovským územím, nad kterým získaly výlučnou kontrolu.

V případě mexické vlády marxistický argument nabývá zdánlivě na váze skutečnosti, že mezi oběma zeměmi diplomatické napětí, stupňované různými akty neposlušnosti amerických usídlených farmářů a rančérů na území Texasu proti nadvládě mexické republiky, jakož i represivními

STRANA 2 November-listopad 26. 1977 (Naše Hlasy)

BOHOSLUŽBY

Každou neděli o 11. hod. dopoledne v Čs. baptistickém kostele na 200 Annette St. Toronto. Zpívá pěvecký sbor. Každý je srdečně zván.

Rev. Józsa Novák

Rím. Kat. kostol sv. Cyrila a Metoda, 34 Claremont St. Toronto,

o 9. hodině anglická, o 11. hod. slovenská omša.

Rev. Žabka

V českém kostele sv. Václava v Torontě 496 Gladstone Ave. (Stanice podzemní dráhy Bloor - Dufferin) v 10.30 hod.

Rev. Jaroslav Janda

Slovenský evangelický Luteránský kostol sv. Pavla 1424 Davenport Rd., Toronto, (U Dufferin St.)

Tel.: 221-7160

Rev. Dušan Toth

HAMILTON A KITCHENER

Česká misie sv. Vojtěcha v hamiltonské diecézi

464 Plains Rd. West, Burlington

Tel.: 523-1932

Nedělní bohoslužby o 11. hod. dopoledne mimo druhou neděli v měsíci, kdy mše svatá je ve 4 hod. dopoledne. Mše sv. v Kitchener je každou druhou nedělí v měsíci o 10. hod. dopoledne. Svatá zpověď vždy před mší svatou.

Upozorněte svoje známé a přijďte všichni!

Rev. Josef Šach

konečnou platností rozhodl ve sporných záležitostech problémy v oblasti pásma průplavu - je nutno požadovat další důkaz o právech nezadatelné svrchovanosti.

Dnes však jsou tyto skutečnosti záměrně zatajovány prosazovateli smlouvy - členy jistého druhu mezinárodního spiknutí - jehož konečným cílem je umístění explosivního doutnaku do jisté nejkritičtější a nejzranitelnější oblasti která v případě ochrnutí doslova může zmrzačit jak obranný tak i průmyslový potenciál Spojených Států.

Většina oleje z Alaske pro potřeby americké hospodářské prosperity bude procházet právě panamským průplavem, za předpokladu, že Alaska zůstane v držení Spojených Států.

Diplomatický precedent Panamy nevylučuje totiž obdobný nátlak na vládu Spojených Států - i když dneska směšný a nepředstavitelný - v dohledné budoucnosti, aby tato vrátila území Alaske Rusům, protože kozák Jermak ho svého času začlenil pod svrchovanost ruského cara - a mezinárodní koupě je považována současnou vládou v Moskvě za nelegální.

Teoreticky vzato obdobně může vystoupit vláda Španělska, Francie, Británie a konečně i mexický soused za účelem získání v minulosti ztraceného území, aby rukou společnou a nerozdílnou doslova rozparcelovali tuto velmoc.

Směšné - nepředstavitelné?

Snad ano v současnosti.

Pomysleme však, že stejně směšným a nepředstavitelným byla před nedávnem úvaha o postoupení panamského průplavu, podceňující systematickosti a cílevědomosti strůjců a vykonavatelů zásad marxistické doktríny - protože jedině těm bude výlučně sloužit jak kanál, tak i každý další eventuelní ústupek, ke kterému kterýkoliv svobodný národ dnešního, jistě velmi nestabilního světa.

Panamský diktátor je pouze nástrojem jehož mistrně Moskva zneužívá za účelem zvýhodnění své velmocenské pozice v nejdohlednější oblasti zeměkoule ve svém konfrontačním tažení proti svobodnému světu.

Vladimír Stržínek

Panamský průplav.

Úmrtí

Po uzávěrce tohoto čísla jsme se dověděli tři smutné zprávy:

Ve středu 16. listopadu 1977 zemřel v nemocnici General Hospital v Torontě

pan NOTZEL

Pohřeb byl v neděli 20. listopadu 1977.

17. října 1977 zemřel náhle ve věku 52 let na infarkt

pan J. JANOUŠEK

Pohřeb byl v Torontě.

V pátek 18. listopadu 1977 v časných hodinách zemřel na infarkt

pan Ladislav RADA

ve věku 62 let. Byl rodem z Topolčan na Slovensku.

Čest jejich památce!

Všem pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast.

Redakce N.H.

OTEVŘENÝ DOPIS

Vážení čtenáři, čas od času nastávají změny v redakcích našeho etnického tisku. Mění se redaktoři, mění se názory, mění se i náplň v obsahu tisku toho či onoho směru. ba můžeme směle říct, že se měníme i my čtenáři, mění se prostě všechno podle nutnosti, potřeby, vývoje i snah, jenže při naší snad zděděné krátkozrakosti nevidíme zda k lepšímu či k horšímu. To závisí na naší představě, naší činnosti a naší vůli. Všechny změny dosud známé pramení většinou ze souchotin v pokladnách i kapsách, pak z vrozené lhostejnosti a dále následuje mnoho příčin dalších více či méně důležitých. Některé "naše noviny" vydávají jednotlivci, některé zase národnostní nebo politické skupiny, některé snad soukromé registrované společnosti jako například Masaryk Memorial Institute Inc., nebo Moravia Press Ltd. a tak dále.

Většina z nás považuje náš etnický tisk za velmi důležitý zaprvé proto, že je psán v naší mateřské řeči, za druhé proto že nás informuje o směru větru kterým ta či ona skupina, spolek, jednotlivec či redakce právě pluje, jakým uskalím, co si dává za úkol, jak zapadá kladně či záporně do dění a snah našeho exilu. Také i do plnění povinností výchovných, informativních, organizačních a tak dále. Více či méně náš etnický tisk je též zodpovědný za mnohé naše exilové hříchy, právě proto, že je rozdělen a chtíc nechtíc rozděluje i oslabuje též náš všechny. Snad je to úmysl našich nepřátel. Snad je to naše sobectví, nevědomost nebo lhostejnost že jsme vláčení neplodným polem "sedmé" velmocí, tiskem, sem a tam od něčeho k něčemu již více než čtvrt století. Proto věřím, že by se měl sjednotit - spojit aby mohl být ekonomicky odolnější proti svévoli, zlomyslnosti, hlouposti i chytrosti těch všelijakých vládců péra, vládců financí, vládců redakcí a samozvaných vládců našeho exilového života. Je nejvyšší čas zkusit to jinak k lepšímu zabezpečení k lepší službě našeho tisku nám všem k lepší hodnotnější práci na roli národa dědičné. Snaha ke spojení k sjednocení exilového tisku není nic nového. Již před rokem se vedla polemika o tomto palčivém problému a názory byly řečeny i napsány ŠM. Huebsch, F. Vašák a jiní v našem krajanském tisku. Jen snad nebyly slyšeny, nečteny, nerozuměny většinou čtenářů i redakcí. "Sjednocení pod jedním praporem" je mínění rozhodně velmi rozsáhlé a zajímavé. Kde by se nejdříve mělo sjednocováním začít je **exilový krajanský tisk**. Tam je jenom jediná možnost jak rozvinout a zvednout "jeden" náš demokratický národní prapor. Zavrhout, zaběhlý a zastaralý druh "**censury**" prováděné snad ani nechtíc každou redakcí která v zájmu její pravdy nedopustí aby na stránkách "jejich" listu se třeba objevil i posudek, článek nebo příspěvek zcela odlišný od jejich pravdy. Ve většině případů to svede redaktor troufale nebo podle příkazu na nás čtenáře tím, že "oni" mají jiné důležitější a prospěšnější sdělení. Jinými slovy, přání vládců "sedmé" velmocí - tisku, je nasadit nám čtenářům klapky na oči i na uši. Příkláním se k názoru že dnes již není možné pokračovat v "**neomylnosti**" druhu Inkvizice. Příkláním se k názoru že dnes musíme lépe znát právě ona nepřítelství, nepřátelská stanoviska kritiky a pravdy než projevy souhlasných směrů našich redakcí, veřejných činitelů a přátel. Jsem přesvědčen že dokud z kazatelnic, redakcí nebo všech dalších sdělovacích prostředků nebude vhodně šířena výzva k boji za svobodu a práva jednotlivce a celého národa, dotud nepokročíme ani krok dopředu. Dotud se bude teror, bezpráví a lhostejnost šířit světem jako mor až nás vinných i nevinných smrtelně zachvátí.

Dnes, kdy se počet našich etnických publikací - novin zmenšuje, je nutné hledat cesty jak ozdravit tuto dosud snad jedinou možnost informační a výchovnou. Spojení, sjednocení našeho tisku je pravděpodobně i nutnost. Domnívám se že to může být jenom otázka odborného zákonného sloučení závazku, smluv, formy, místa a výběru nejvhodnějšího tisku, zařízení a tak dále. Je docela možné si představit pod nejvhodnějším názvem třeba "Nový Domov", další stránky by měly v záhlaví - Naše Hlasy, Kanadské Listy, Naše Snahy, Kanadský Slovák, Telegram, Boží Zítřek, Sokolský Zpravodaj, Věstník a tak dále. Prostě v jedné novině by bylo všechno to co zatím je potíže v desítkách časopisů, kde se zprávy všesměs opakují. Casopis by byl výlučně na seriozní bázi, bez nádev a osočování jednotlivců a nebo skupin či spolků. Slušnost a tribuna necenzurovaných názorů kromě zpravodajství by měla být na prvním místě. Pak teprve by se stalo skutkem to malé řešení v redakční části každých novin, "že se redakce nemusí ztotožňovat s podepsanými články" a podobně. Nanejvýš by se z těch různých vládců novin stali jenom dopisovatelé - podřídní zastupující tu či onu skupinu, ten či onen směr, nic více a nic méně. Vypařila by se ta nezděravá "důležitost" jedince nebo "vládce" z hloupé milosti!

V tomto čase prochází těžkostmi exilový tisk "Naše Hlasy" a "Nový Domov". První proto že je časopis soustředěn v jedné rukou a nemůže odolat nesnázi jako je trvalá nemoc vydavatele - redaktora - sazeče - fotografa a tiskaře v jedné osobě. Nedostatek financí spolu s osobními potížemi vytvářejí nepříznivou situaci. Druhý časopis - Nový Domov zase proto, že po mnoha letech obětí, přispívání společnosti "Masaryk Memorial Institute Inc." ztratila trpělivost nebo byla navedena k jiné spolkové činnosti než je ztrátový krajanský tisk. Tato společnost v současné době vlastní nemovitý majetek v hodnotě několika statisíců asi nemá již zájem o udržení morálních závazků ke "ztrátovému" tisku, který v jejích zájmu po mnoho let nepřímou pomáhal vytvářet hodnoty. Jak se dalo čekat v obojím případě se zodpovědnost, duvody i těžkosti přenáší hlavně na neplatící čtenáře. Vím že je hodně těch co čtou a neplatí jako je i mnoho těch co se dívají na televizi a taky nep-latí. Platí to za ně ti kdo nějak chtějí propagovat své služby.

Dr. Sidney Gottlieb, bývalý vědecký šéf CIA řekl, že několik členů doprovodu prezidenta Nixona, mohlo být pod vlivem drog, během Nixonovy návštěvy v nepřátelské zahraniční zemi. Dodal, že existují doklady, že nejméně ve dvaceti případech diplomatů a vojenští zástupci Spojených států se nevhodně a zvláště chovali, nemohli se správně orientovat a dokonce někteří propukli v pláč!

O drogování

Nic zvláštního se neděje, vše v poklidu se nese, státníci v míru blábolí a lidstvo droguje se!

Pokrok nás žene kupředu tytam jsou piva lášky dnes k oblnutí mozečku musí mít člověk prášky!

Když diplomat se rozplácí a hned nato se chechtá nikdo se tomu nediví nikdo se na nic neptá.

Pokrok nás žene kupředu, ani se věřit nechce . . . státníci jen pod vlivem drog jezdí na konference!

Neptej se bídný člověče co se tam připravuje - vždyť' chudák státník neví sám co vlastně podpisuje!

Když vidíš, že tvůj prezident upadne hned po ránu pak věz, že dostal k snídani ve vejcích Marihuánu!

A čteš-li že chce Moskva mír, zapij to a buď' tiše. Vždyť' i ten chudák novinář je modrý od Hašiče!

Netrap se bídný člověče, všichni jsme na tom blbě, všichni jsme padli za obět' kupcům a jejich věd!

Jára Mecú - Cleveland.

výrobky a cile. To je zdejší způsob i předloha jak se to dělat má. (Toto je asi omyl pane dopisovatel. Casopis který bude vydržován jen a jen reklamou dostane se na cestu. Přesně tak jako v T.V., když uprostřed dramatu nad mrtvou obětí se ozve smích a výskot primitivního zpěvu a muziky opěvující určitý druh zboží!! Poznámka sazeče.) Před mě dveře již dvacet let je házen místní tisk "News". Po celou tuto dobu mě nikdo nepožádal o nějakou úhradu. Pravděpodobně si redakce našla jiný způsob jak přijít k úhradě i odměně pro svou existenci. (Poznámka sazeče. - Časopisy kanadské nemůžete srovnávat s krajanskými. Kolem Vašeho domu bydlí pravděpodobně jen kanad'ané, zatím co naši krajané nemají vlastní čtvrť, ale jsou rozptýleni do všech koutů města. Krajanská inserce není schopna užít noviny. Ona může pouze noviny podpořit. Insertér také nemůže očekávat z inserce v krajanských časopisech nějak zvláštní přínos.. Zemřel by pravděpodobně na souchotě. Jejich inserce je pouze služba krajanům a hlavně morální pomoc tisku bez očekávané zvláštní náhrady.) Máma za to, že v tomto případě množství platících inserentu vyvažuje počet neplatících čtenářů. Z toho poznání se nám ukazuje potřeba poohlédnout se po možnostech dosáhnout větší počet čtenářů - třeba i neplatících a ne zastavit dodávku jako se to stává v případech našeho tisku. Více rozeslaných výtisků dá více lidem informace toho i onoho druhu, které zase jenom mohou více sloužit našim spolkům i jednotlivcům, budou sloužit naší výchově, naší síle v rámci naší exilové etnické činnosti.

Je to jakýsi kolotoč. Pro nás všechny krajany je důležité kdo jej roztáčí. Nevidím jinou možnost než přisoudit tu úlohu v první řadě našim spolkům, za druhé našim podnikatelům neboli inserterům, pak dopisovatelům, kteří na stránkách našeho etnického tisku propagují mnohdy jenom sami sebe. Na poslední místo dávám čtenáře či odběratele a to jsme snad všichni pokud jsou naše adresy dosažitelné. Máma za to že se zájem může a musí jednou probudit. Chce to ovšem vytrvalou investici do poštovního a administrativního poplatku. Dosud žádný z jednotlivců nebyl ochoten být tak dalece a dlouhodobě, někdy i marně dobročinný. Nelze se divit, když dříve či později klesne pod tíhou vlastního nedostatku finančních prostředků, nezájmu a neporozumění.

Dá se zcela oprávněně věřit že všichni kteří chtějí něco čtenářům říci, všichni kteří mají povinnosti v zájmu našem nám poskytovat informace. Všichni kteří chceme mít nějaký prospěch z uveřejnění čehokoliv, všichni musíme ve větším měřítku jít za čtenáři, ne čtenáři za námi jak se to děje dosud. Je to při nejmenším trapné, když třeba Sokolský Zpravodaj se dostane jenom asi do 500 rodin a měl by být dodáván do každé dosažitelné rodiny a těch je jistě nejméně 5.000. Tak je to jistě s Věstníkem, Kanadskými Listy, Božími Zítřkem atd. Naše spolky i jednotlivci by se měli dohodnout a posoudit co nám více a lépe sluší, zda udělovat milodary těm kteří stejně v určité míře jsou podporovány daleko silnějšími organizacemi. Je nutno si uvědomit co je lepší, zda udělování výpomocí nadějným studentům - kteří jakmile dostudují již náš etnický život ani nechťejí znát natož se jej zúčastnit. Zda snad uložit "přebytky"

PRAKTIKA

HAYASHI PHOTO

Majitel Hans Wanner

1384 1-2 QUEEN STREET WEST, TORONTO 3

Kamery, Projektoři, Radla, Magnetofony s příslušenstvím a dalekohledy všech druhů. Autorizovaný prodej a služba oprav. Fotografujeme doma vaši svatbu, v kostele a ve studlu. Dětské záběry, portréty a foto pro pasy.

Kennedy Travel Bureau Ltd.

296 QUEEN ST. WEST, TORONTO 2B, ONTARIO
NÁVŠTĚVY PŘÍBUZNÝCH
Z ČESKOSLOVENSKA A CESTOVÁNÍ
KAMKOLIV NA SVĚTĚ
VÁM VYBAVÍME
K VAŠÍ SPOKOJENOSTI

volejte nebo pište
362-3226

Dana Nohavica
Manager

Organizujeme pricestovanie

VAŠICH PRÍBUZNÝCH Z ČESKOSLOVENSKA

a zariadíme Vám cestu na stretnutie sa s príbuznými v Maďarsku, Rumunsku a Bulharsku

Vybavujeme aj zájazdy na juh - Florida, atď. ako aj na ostrovy
"Zmenáreň cudzích valút"
Založené 1951 * Majiteľ HARRY HEITLER

WORLD TRAVEL SERVICE LIMITED

258 College St., (roh Spadina), TORONTO, Ont.
TEL.: 979-2171

891 King Street W., HAMILTON, Ont., Tel.: 525-7202

JOSEF VESELY

INSURANCE AGENCY

výhodné sazby pro pojištění
aut - domů - obchodů - života - nemocí atd.
Kupujete či prodáváte dům?
Volejte kdykoliv 284-0673

Odvezeme Vám levně

* COKOLIV
* KAMKOLIV
* KDYKOLIV

Dříve koňmi, nyní auty!

Povoznictví Morava
TEL.: 247-7030

do rukou státu nebo finanční instituce která zase jenom dělá peníze a "přebytky". nebo naše etnické potřeby mezi nimi na prvním místě náš etnický tisk.

Vážení čtenáři, to jsou zhruba mé názory na ak u problémy a vím že je mezi námi názorů více než dost. Oběťte trochu času i poštovního a dejte o sobě vědět přímo do redakcí našeho tisku, nebo přímo mě na adresu:

J.A. Křivák, 1580 Du College, St. Laurent Quebec H4L 2N2.

Nazdar

J.A. Křivák

Úmluva mezi Československem a USA platí

Znovu upozorňujeme na úmluvu mezi Československem a Spojenými státy z r. 1928, dosud platnou a oběma stranami uznávanou, podle které československý státní občan ztrácí čs. občanství automaticky nabytím občanství amerického a nemůže být trestán za "trestný čin opuštění republiky." - Opakujeme tuto informaci, protože se nám hlásí opětovně případy, že američtí občané československého původu si žádost na základě "Směrnice" podávají, čímž se snižují k tomu, aby vyplňovali dotazník, který na 6 stránkách žádá informace, jež se používají pro zpravodajskou špiónážní službu a proti československým občanům, žijícím v Československu.

STRANA 3 (November - listopad 26. 1977) Naše Hlasy

Metro singers a hit in Warsaw

By JOE SERGE
Star staff writer

When Manon Zlamal was 7, she tried to get in the class choir at her public school and was turned down. She was told she couldn't sing.

Today, Manon, 15, and her sister Lilian, 19 — both students at York Memorial Collegiate Institute — are singing stars in Poland.

Their records are being snatched up across the country, and all the proceeds are going to orphanages.

But the sisters, who went to Warsaw for the recording session in January, came home with the master tapes.

They are now negotiating with recording companies in Canada to produce the records in North America.

The recordings, three in all, are titled Blow Wind, Only You and Me, and Try to Write Again. The Zlamal girls composed both music and lyrics for the first two songs. The third was created by Polish artists Jaroslaw Kukulski and Wojciech Trzinski.

It was Kukulski who invited them to Warsaw after a concert tour in Canada last year.

Kukulski met the Zlamal girls — daughters of Miloslav

THE SINGING ZLAMAL SISTERS, LILIAN, 19, AND MANON, 15
The Toronto-born teenagers are recording stars in Poland

Zlamal, a wealthy semi-retired developer — through another sister, Mila, who was on the tour.

"There's a great demand for English songs in Poland,"

Lilian said. "They're really interested in Canada and the United States. The young people there know most of the songs here and the stars."

Lilian and Manon had been

working together three years hoping for a musical career. "We really didn't see ourselves as recording stars at all. We did it because we love to sing," Lilian said.

Gramofonová deska nahrána ve Warszawě v Polsku a vydána nakladatelstvem "MUZA" Polskie Nagranie

Z vystoupení Lilian a Manon v Guelphu u příležitosti Čsl. Dne na oslavě 150 výročí založení Guelphu

Vzácná fotografie rodiny Zlamalovy s jeho Eminencí kardinálem Beranem u příležitosti jeho návštěvy v Torontě v r. 1967. Lilian - děvčátko v předu uprostřed.

PŘED DVACETI LÉTY

Křest Lilian v kostele sv. Václava v Torontě. Na obrázku zleva: kmotra A. Cigánková, býv. povereník pošt Ing. Pavel Blaho a farář Jaroslav Janda.

Zlamalova Lilian
oddána byla Léta Páně 2. 10. 1977
v městě Torontu, Kanada,
v kostele sv. Václava
farařem Jaroslavem Jandou
a věrnost slíbila před Pánem svým
novomanželu
Robertu S. Johnstonovi
mládemu to hudebnímu skladateli
kanadskému.

(Foto: Tony Večera)

PO DVACETI LÉTECH

Lilian se svým novomanželem Robertem S. Johnstonem, mladým kanadským zpěvákem a hudebním skladatelem.

(Foto: L. Peiger)

Robert Johnston, the only son of Mr. and Mrs. Stanley Johnston (former mayor of Kirkland Lake) was born in Kirkland Lake. As a young boy he established himself as a sportsman and became very well known as a hockey player as well as a musician.

One year ago he gave up hockey for a full-time career in music and established himself as a professional musician-songwriter and producer of his own record label, TWIN STAR RECORDS. His music is now being heard across Canada on various radio stations and his recent release, "Living On a Love Song," sung by Charlie Shannon was chosen as the country pick of the week for all of Canada. The background voices which are heard on this single are sung by his wife, Lilian and her sister, Manon.

Lilian jako nevěsta - ve své residenci - mezi obrazy: "Matka a dítě" od slovenského akademického malíře Jana Mudrocha a "Bykání" rodný statek své matky, od akademického malíře J. Šejnohy.

(Foto: L. Peiger)

PŘED ROKEM: †

Ladislav Sutnar

9. listopad 1897 - 18. listopad 1976.

V záhonech žití
na dlažbách ulice
jak mračna bouřlivá
náhlí se tisíce

Tisíce
kolem obchodů, parků a nemocnic
tisíce nešťastných
Jedno Velké Nic

Mravenci stavějí paláce
pod špinavými listy
jsou ještě místa na světě
kde domorodci mají pochoutku
když je mohou jísti

Svět
kolotoč zázraků
vědy a pokroku
a lidské práce —
proč je pořád temno
na okraji lidské civilizace.

MILOSLAV ZLÁMAL

"...The fundamental concept of new visual design is simple. It rests on the belief that sound principles and educated thinking should replace obedience to supposedly safe rules. It is never mechanical, but imaginative, and by pointing to the future, inspires improvement and progress... The principles and purposes of visual design, defined and exemplified by the work of one of the world's outstanding designers, are revealed in this volume.

"...Sutnar has the assured stature of the integrated designer..." observes Mildred Constantine, Associate Curator, The Museum of Modern Art, in her preface. "...There is a forceful and meaningful consistency in Sutnar's entire body of work, which permits him to express himself with a rich diversity in exhibition design, and the broad variations of graphic design...to seek out, master and express in graphic form the twentieth-century spirit."

Development details of selected cases are presented in 36 pages of color portfolios, while the 188 pages of the book are organized in three major sections: /a/ principles and attributes, /b/ US information design progress, /c/ early modern design concept.

visual design in action

SUTNAR - akademický malíř světového jména.

Studie - škola průmyslového umění, Karlova
Universita a Vysoká škola technická

1923 - 1932 profesor a ředitel Státní školy grafic-
kého umění v Praze.

1927 - mezinárodní výstava knih - Lipsko.

1928 - Florencie

1929 - Barcelona, Paříž.

1930 - Ženeva, Bukurešť, Drážďany.

1931 - Štrasburk, Malmö, Stockholm.

1933 - Poznaň.

1937 - Paříž (14 zlatých medailí).

1938 - Bělehrad.

1939 - New York (Světová výstava).

1946 - 1960 Návrhář a umělecký ředitel, USA.

1966 - Columbia University.

1970 - Čestný člen S.V.U. (Společnost pro vědy a
umění).

"...The lack of discipline in our present day urban-industrial environment has produced a visual condition, characterized by clutter, confusion and chaos. As a result the average man of today must struggle to accomplish such basic objectives as being able to read signs, to identify products, to digest advertisements, or to locate information in newspapers, books and catalogues...There is an urgent need for visual communication based upon precision and clarity. This is the area in which Ladislav Sutnar excels. His numerous designs have demonstrated a superlative ability to communicate visually through symbolic differentiation in which visual interest, visual simplification and visual continuity have been guiding performance standards...The wide range of Sutnar's work illustrates how the designer can serve as a significant creative artist...Sutnar's ability to solve the complex problems of information design suggests a hopeful indication of a less chaotic and a more satisfactory visually oriented future..." — From a statement by Allon T. Schoener, Curator, The Contemporary Arts Center, for the portfolio of designs in color issued in association with a comprehensive traveling exhibition of Sutnar's work.

“Proslýchá se, že došlo k nějakým změnám u pojištění v nezaměstnanosti. Co je na tom pravdy?”

Nové zákonodárství změnilo některá základní pravidla našeho pojištění v nezaměstnanosti (Unemployment Insurance).

Obecně lze říci, že se podmínky pro přiznání nároků a výplat změnil k lepšímu. Lépe nyní ukazují možnosti nebo potíže při hledání práce a udržení se v zaměstnání v té oblasti, v níž žije žadatel (-ka) o podporu v nezaměstnanosti.

“To je všechno v pořádku. Co to však znamená pro člověka, který právě ztratil práci?”

Dne 4. prosince se změnil podmínky pro uchazeče o podporu.

V oblastech s nízkou nezaměstnaností se bude od uchazečů vyžadovat 14 týdnů zaměstnání, během nichž platili pojištění, než jim budou přiznány výhody vyplývající z pojištění v nezaměstnanosti. K tomu ale dojde jen v místech, kde je snadnější najít práci a udržet se v zaměstnání.

V oblastech s vysokou nezaměstnaností se bude od uchazečů vyžadovat pouze 10 týdnů zaměstnání, než jim budou moci být přiznány výhody.

Do 4. prosince zůstává kvalifikační požadavek při 8 týdnech bez ohledu na to, kde žijete.

“Ovlivní to čekací lhůta?”

Ne. Základní čekací lhůta 2 týdny zůstává v platnosti všude.

Stejně je tomu s podmínkami pro čekací lhůtu v případě, že uchazeč (-ka) opustil (-a) svou práci bez řádného důvodu nebo byl (-a) propuštěn (-a) pro špatné chování. V takových případech bude muset uchazeč (-ka) čekat 8 týdnů ode dne, kdy byl (-a) naposledy v zaměstnání do doby, než bude moci dostávat podporu.

“Jak dlouho se může podpora vyplácet?”

Dřívější nejdelší možná doba byla 51 týdnů, nyní to bude 50 týdnů.

Od 1. září však celková doba v týdnech, po které se uchazeč (-ka) kvalifikoval (-a) pro podporu, také ukazuje stupeň nezaměstnanosti v jeho (její) oblasti.

Nyní se nezaměstnanost měří na základě rozdělení Kanady na 16 oblastí. Později v roce 1978 bude program upřesněn rozdělením Kanady na 54 oblastí, aby pojištění v nezaměstnanosti lépe odpovídalo místním podmínkám pracovního trhu.

“Budu dostávat stejně velkou podporu jako dříve?”

Rozhodně ano. Podpora plynoucí z pojištění v

nezaměstnanosti se rovná dvěma třetinám průměrného týdenního pojistitelného příjmu.

Nejvyšší hranice je \$ 147, z nichž se odečítá daň.

“Jsou také podpory v mateřství a v nemoci a při dosažení věku 65 let. Došlo zde k nějakým změnám?”

Podpora v nemoci se vyplácela pouze během prvních 39 týdnů. Nyní se vyplácí kdykoliv během celé doby, po kterou je nárok na výhody vyplývající z pojištění.

Podpora v mateřství zůstává na 15 týdnů a stejně tak zůstává zachována jednorázová podpora rovnající se třítýdenní podpoře v nezaměstnanosti, která se vyplácí při dosažení věku 65 let.

Tiž lidé jako dříve budou přispívat na program stejnými podíly. Rovněž druhý zaměstnání, v nichž je možné se pojistit pro případ nezaměstnanosti, zůstávají nezměněny.

“Bude se docházet to těžší úřadoven UI?”

Ano, pokud se úřadovny UI a Canada Manpower Centres nepřestěhují, nedojde ke změnám.

Komise pro pojištění v nezaměstnanosti (Unemployment Insurance Commission) a Ministerstvo pracovních sil a přistěhovalectví (Department of Manpower and Immigration) se změnily na Kanadskou komisi pro zaměstnanost a přistěhovalectví (Canada Employment Immigration Commission). Po určité čas najdete naše místní úřadovny označeny nápisy “Unemployment Insurance Office” nebo “Canada Manpower Centre”.

Komise pro pojištění v nezaměstnanosti (Unemployment Insurance Commission) a Ministerstvo pracovních sil a přistěhovalectví (Department of Manpower and Immigration) se změnily na Kanadskou komisi pro zaměstnanost a přistěhovalectví (Canada Employment Immigration Commission). Po určité čas najdete naše místní úřadovny označeny nápisy “Unemployment Insurance Office” nebo “Canada Manpower Centre”. Jsou li v určitém místě pod společnou střechou, nazývají se “Canada Employment Centre”.

Pracujeme pro lidi, kteří chtějí pracovat

Employment and
Immigration Canada

Emploi et
Immigration Canada

Bud Cullen
Minister

Bud Cullen
Ministre

ČASY SE MĚNÍ a s nimi nejen lidé, ale i knihovny

Chcete důkaz?

Nejpřesvědčivější je asi srovnání dvou fotografií interiéru budovy **Toronto Library**. Ten první snímek je z roku 1909, a ten druhý, ten je z večera nedávného otevření nové ústřední knihovny v Torontě. Tak vidíte ten rozdíl?

Prabába této dnešní nové knihovny, The Toronto Public Library, byla oficiálně otevřena s patřičnou pompou a ceremoniemi dne 6. března 1884. President torontské university zahájil tenkrát oslavu pozdravnou adresou, Lieutenant General po svém proslovu prohlásil knihovnu za otevřenu, kapela královských grenadýrů hrála, lidi se tam šťastně mačkali a šlapali si na paty, ale to patřilo také k parádám. Z původních 27.000 svazků se však dary, výměnami a nákupy stalo postupem času x-krát více svazků, prostory nestačily; lidi se mačkali a šlapali si na paty, ale tentokrát bez toho zjevného původního entusiasmu. Spíš otráveně. A proto došlo ke zbudování nové, centrální knihovny, otevřené v tichosti bez fanfár grenadýrů královských či jiných v listopadu 1906. Proslovy ale byly. Tato budova, kterou mnozí z nás pamatují v provozu na rohu St. George a College Street, sloužila svému účelu s většími či menšími rekonstrukcemi, až do srpna letošního roku. Více jak dva měsíce se potom stěhoval inventář knihovny do nové budovy, která stojí v oblasti Bloor Street a Yonge Street (789 Yonge Street) a která už stojí zato. Posuďte sami:

STRANA 6 (November - listopad 26. 1977) Naše Hlasy

určitě vejde lidí daleko více - můj dojem byl, že v knihovně ten večer zahájení bylo aspoň pětikrát tolik lidí.

Proč?

MORAVIA PRESS LTD.

PUBLISHING AND OFFSET PRINTING

NAKLADATELSTVÍ
OFFSETOVÁ TISKARNA
KNIHKUPECTVÍ
FILMOVÉ A ZVUKOVÉ STUDIO

Tiskneme:

dopisní papíry, obálky, navštívenky, svatební oznámení, pozvánky všeho druhu, úmrtní oznámení, plakáty, letáky, různé programy, propagační materiály, časopisy, katalogy, brožury, knihy a jakýchkoli obchodní tisk.

Naše Grafické - Art studio Vám poskytne své služby.

2098 Dundas Street West, Toronto, Ontario M6R 1W9
(416) 533-4242

LUNSKY OPTIK
470 College Street
TORONTO
Prohlídky očí,
zhotovení brýlí
prvotřídní kvalita.

Hovoříme česky.
Tel.: 921-3924

At' cestujete kamkoli, obraťte se s důvěrou
na nás. Opatříme vám lodní listky
nebo letenku za normální cenu

**ALEX A. KELEN
LIMITED**

Použijte našich služeb při cestování do
staré vlasti. Krajanské veřejnosti sloužíme
od roku 1925
bezcelní balíčky do celé Evropy

1467 MANSFIELD ST. MONTREAL 2, QUE.
TELEFON: 842-9548

No, mluvila tam naše paní provinční guvernérka, když domluvila, hrála koncertní sestava muzikusů pár slavnostních skladeb, pak byly další proslovy, a nakonec nabízeli sýry, sušenky, víno i kafe těm, co vytrvali.

Taková to byla - jakoby - rodinná slavnost, toho 2. listopadu 1977, v 8.00 hodin večer, když otvírali novou Metropolitan Toronto Library. Pokud žijete v Torontě, ujist'uji Vás, že i Vy nepochybně budete nadšení při návštěvě jednoho z pěti pater, nebo i všech, které tam jsou, když objevíte, kolika známých i neznámých knih v češtině i jiných jazycích, kterými vládnete, najdete v regálech. České a Slovenské oddělení má několik stovek knih produkce československé i exilových nakladatelství, samozřejmě (!) také odborné literární magazíny a časopisy.

Upozornění nakonec: Pokud se vydáte na návštěvu této knihovny, připravte se na to, že ztrávíte uvnitř ne půlhodinku, ale několik hodin. A vůbec to nezapomenejte.

-kk-

Poprvé v nadoblačné výši

Lidé, kteří podniknou plavbu nemyslí na bouři. K těm bezesporu patří všichni kdož se nebojí letět přes moře do druhých světadílů. Dojmy z prvního letu jsou ty nejužasnější, zvláště pro Čechoslováky, bylo-li jim na pozvání přátel milostivě uděleno visum. Mezi těmi šťastlivci jsem se před desíti lety ocitl i já. Příležitostí byla montreálská výstava spojená s oslavou stoletého výročí kanadské federace.

S jakým radostným vzrušením jsem tehdy na ruzyňském letišti poprvé usedl do letadla! Na terase jako hejno bílých holubic vzletlo mávání šátečků na rozloučenou, když se naše letadlo rozjízďelo a vznášelo do výše. Má milená Praha, mé rodné Čechy, evropská pevnina se ztrácela z dohledu.

A já letím, letím do širého světa na svobodný Západ!

V Londýně pak přestupuji do tryskového letounu společnosti BOAC. Jasně planoucí zářivky osvětlují bledomodrý strop jako vycházející slunce jítří nebe. Nad okénky táhne se bílý pruh se zlatými hvězdičkami, jako mléčná dráha v temné noci. Letušky se tu vznášejí jakoby andělé lásky, rozprašují vůni, nabízejí osvěžující bonbony a pak přinášejí podnosy s jídlem. Zdá se mi, že naše vzdušná loď se mění v pohádku "Stolečku prostři se!" Ano, tou sladěnou barevností oběda - růžový losos obložený čerstvou zeleninou a ovocem - krémové růže šlehačky - lesklé kovové kávové konvice - rudé a nazlátlé víno. Utichl hovor pasažerů, zvoní jen přibory do šumění nápojů. Asi tak jsme si v dětském snění představovali ráj na zemi.

Mezi nebem a zemí, nad sněžnou závějí oblaků pod

blánkytnou klenbou, je tak lehký myšlenkám, je tak blaženě duši. Chvillemi se proti nám mraky nakupují jako ledové kry a nárazem tělesa se mlžně rozplývají. "... kraj je celý jako z mléka, nebes píseň vyzvání ..." To Wolkerova básnička zazněla mi nitrem. Moci se tak vyklonit z okénka, nechat si zlíbat tvář vesmírným větrem a letním sluncem, které je téměř na dosah ruky. Stále tu laškuje s poslušně přitisklými křídélky na stříbřité peruti. Na ní chci sledovat rychlost letu, ale zdá se mi, že ani o mlžný závoj, to že ani o krůček nepostupujeme. Jen když letadlo prorazí cukrové velehory nebo letící mlžný závoj, to udává tempo jakým směřujeme k cíli.

Cíl, cíl je nekonečný, nedosažitelný v ohromné skleněné bání v které jsme se nad Atlantickým oceánem ocitli. Plujeme vysoko, převysoko nad bílým mračenem, které teple a pokojně spočívá vprostřed azurové modři nebe, jež se obchvíli odráží ve vodách moře. Oči jsou zpity úžasnou krásou. Daleko na bledomodrém obzoru jiné letadlo letí v našem směru - rysuje bílou přímkou. Jako dovádívá děti nemyslíci nikdy na nebezpečí tak lehce a radostně bych vyskočila dolů do té kupy nadýchaného peří. Nebo to nebeský pastýř vyhnal nepřehlédnutelná stáda bílých beránků na pastvu v ráji?

Moje fantazie vidí tolik pohádkových proměn v bělobě a modři ... skleněné a ledové zámky a hrady, královské družiny, baletky tančící "Labutí jezero"...

Potom hluboko dole ocelová modř oceánu se varhaní a čeří. Snad jsou to vysoko vzvednuté pěnivé vlny. Pak se tam růžoví ostrovy a ostrůvky a hra barev se duhově roze-

hrává, jakoby se po hladině rozlila veliká kád' drahocenných olejů. Najednou sametová modř moře zabíhá v pevninu kde tvoří zálivy.

Pomalou se letadlo svažuje, aby se naše oči pokochaly krásou země z ptáčího pohledu. V přístavech, hle, stříbrně zablýskla loď! Města v symetrických obrazech rozdělená přímkami ulic, střídají se s temnou zelení lesů mezi hlubokými průrvami, s fialkově starorůžovým pohořím a se zlatými pískovými lomy i jasnou zelení luk lemovanou vážnou zelení větrolořů. V lukách, jako hrdé zemanské tvrze, chráněné košťatými korunami stromů, stojí farmy s červenými a bílými střechami. Tu a tam jako široké stuhly vinou se řeky a cesty, dálnice s proudem aut. Ta kouzelná hra barev v záplavě slunečních paprsků, s přeletavými stíny lehkých obláčků, ten úchvatný pohled ve výšek světa s božskou volností krajiny divoké i nádherné ve své nesouměrnosti, prapodivně tajemné ve svém řádu ...

Náhle obraz země zastřel mlžný závoj - vznášíme se zase do výše. Naše sousední letadlo z obzoru zapadlo. Kam asi? Do kterého města Severní Ameriky? Široký, převleklý je svět, plný divů a čarovných krás, plný tajemství ve své věčnosti. Tisknu své čelo k okénku do nebe. Žasnu opojena, zmatena, vzrušena rozkoší, proniknuta láskou k Božství, které je v nadoblačné výši tak blízké, tak docela čiré, prosté a čisté.

Tam daleko, kde je čára západního horizontu se svět pomaloučku stáčí v noc, v modravé vesmírné šero.

Rozhlížím se kabinou, kde moji spolucestující se mezi sebou živě baví nebo sladce podřimují, všichni bezstarostně odevzdání do vůle Boží. Nikdo z nich netuší, jak slastně má duše pije plnými doušky půvabnou božskou krásu země, nebe a moře.

Zanedlouho se snáším níž a níž už nad velkoměstem Torontem rozloženým při břehu jezera Ontario. U cíle svého letu v dychtivém očekávání dalších tušených krás veliké Kanady, jsem srdečně přivítána svými přáteli.

**

Úspěch Aleny Bílkové

V neděli 6. listopadu 1977 vystoupila pohostinně v Torontě bývalá první subreta Brněnské Operety, Alena Bílková, žijící ve Švýcarsku.

Ti kdo nelenili přijít na koncert do ALADDIN THEATRE, byli velice překvapeni co pro ně Alena Bílková připravila. Zpívané arie - byly ty nejkrásnější perly národní a světové operetní tvorby. Celé pásmo pečlivě sestavené s vlasteneckým procítěním a maximálním uměleckým výkonem zpěvačky připomnělo všem přítomným že jsme exulanti a že nesmíme zapomenout na svůj původ a vlast.

Vrchol byl jistě, když Alena fantasticky zazpívala "MY CIZINOU JSME BLOUDILI"

to už se asi slzám nedalo zabránit.

Paní Aleno, díky, stokrát díky a věříme, že i když jste zpívala v Torontě poprvé, že to přece nebylo naposled. Mnozí krajané by se však měli zastýdět, že dali přednost výletu či jiným materiálním radovánkám před kulturou.

-mk-

Vánoční pohlednice s českým textem a knihy - jako velmi vhodný dárek dostanete v našem knihkupectví. MORAVIA PRESS LTD.

Z Říma

19 června t.r. zařadil papež Pavel VI. do seznamu svatých Jana Nepomuckého-Neumanna, rodáka z Prachatic, emigranta a později biskupa ve Filadelfii ve Spojených Státech.

K této významné události Křesťanská akademie připravila a vydala životopis našeho spolukrajana-svěťce: Magnifikát z Nového světa. Ve volné deníkové formě tu autor, P.Josef Kolář, ukazuje světcovu osobní cestu k dokonalosti. Jan, píše Pavel Želivan v předmluvě, "Jan Nepomucký-Neumann vyšel z našich zemí jako Kristův misionář a dnes se vrací opět jako misionář, který nás učí tvořivě, pevně a neúnavně naději, - svatému neklidu a houževnaté pracovitosti na velkém staveništi, které se jmenuje církev - ve světě plném převratů, proměn a nestálostí, a právě proto plném nových možností, které volají a tápavě hledají Kristovy misionáře."

Knihu doprovází řada fotografií z jeho rodiště a z míst jeho pozdějšího působení. 246 stran, 2.500.000 Kč.

VELEHRAD.

Seznámení

38-letá svobodná Slovenka ráda by se seznámila za účelem sňatku se slušným mužem ve věku do 50-ti let. (KANADA + USA.) Pište do redakce tohoto listu. Značka "pochopení".

Task Force on Canadian Unity
Commission de l'unité canadienne
pořádá

SLYŠENÍ v TORONTU

v pondělí 28. listopadu a v úterý 29. listopadu
v HOLIDAY INN, na 89 Chestnut St.
(střed města)

VEŘEJNĚ SHROMÁŽDĚNÍ
(schůze)

od 20.00 hod. do 22.30 hod.

Vyzýváme veřejnost aby předložila její názory na kanadskou jednotu Akční skupine (Task Force) na kterémkoliv z uvedených večerů.

Každý den od 9.00 do 18.00 hod. bude Akční Skupina přijímat návrhy od organizací.

Akční Skupina chce naložit a stát se tribunou pro ty organizace a jednotlivce, kteří se snaží objevit podmínky pro lepší Kanadu.

Lidé, kteří by chtěli vyjádřit jejich názory na Akční Skupinu, ale nemohou se na shromáždění dostavit mohou zaslat jejich náměty na:

Task Force on Canadian Unity
Box 1338, Station B
Ottawa, Ont. K1P 5R4

Akční Skupina se pokusí vzít v úvahu všechny názory dříve než zveřejní oficiální doporučení Kanadské vlády.

Náměstek Akčního Výboru pan John Roberts a Ontarijský zástupce, Dr. John Evans navštíví v příštích měsících další Ontarijská centra.

Pro více informací se spojte s naší torontskou kanceláří. Telefonní číslo: (416) 966-7524, či 966-5594

Amnesty International k nastávajícímu procesu s Chartisty

Organizace Amnesty International, která brání lidská práva kdekoli jsou porušována, poslala ostrý protest česko-slovenskému federálnímu ministrovi Dr. Jaromíru Obzínovi proti rozhodnutí čs. úřadů nepřipustit, aby zástupce Amnesty, britský právník Bernard Simons se mohl účastnit soudního jednání jako pozorovatel. Jde o nastávající proces s Václavem Havlem, Jiřím

Ledererem, Otou Ornestem, Vladimírem Laštůvkou a Alešem Macháčkem, kteří, mimo Ornesta, všichni podepsali Chartu 77. Amnesty International ve svém protestu uvedla, že obžalovaní jsou viněni z činu, které nejsou ničím jiným než požadavkem, aby Česko-

slovensko dodržovalo ustanovení o lidských právech, formulovaných v mezinárodních smlouvách, které čs. režim podepsal. Bylo vysloveno politování nad tím, že jednání nebude všem veřejně přístupné.

Oznámení

Dr. Petr Novák - praktický lékař

oznamuje změnu adresy své ordinace, kde ordinuje
už od 1. října 1977.

Jane and Shoreham Medical Centre

4640 Jane Street,

Downsview, Ont. M3N 2K5

Boj na Zlaté Bráně

Jitro 3. září 1977. Všude v okrese Marin a San Francisku je velká mlha. Zvedne se? Mám obavy. . . Je 9 hodin. Mlha se rozpívá, ale kolem mostu Zlatá Brána (Golden Gate) je ji stále plno. Alespoň pod mostem je již nepatrná. V 9.30 skáču do vody z lodi Ketchiken, která zastavila u Křemencové skály, na mariánské východní straně mostu. Voda je 14 stupňů Celsia. Je tak silný proud, že v pěti minutách se ocitám daleko v moři na západní straně mostu. Co teď? Musím se dostat k mostu. Ale to není tak lehké. Moře si usmyslilo, že tentokrát se jen tak nedá. A tak nezbývá než zabrat a nedat se také.

Musím těžce bojovat o každý metr. Jak dlouho jsem již zde? A most je ode mne tak daleko. . . Vlny rostou a ještě k tomu dvěštr metrů za mnou projíždí velká nákladní loď a ta vlny jen zvětšuje, takže chvilkami jsem jako na rozhlédně, bohužel moc vidět není, jen mlha a fouká vítr, který ještě vodu více rozčepuje. Nemohu se tedy ani potěšit pohledem na vzdálené San Francisco. V dále vidím mravenišť lidí na břehu.

Konečně se dostávám k mostu k jižní věži. No teď to již bude lehké. Ale to jsem se přepočítala. . . Směr proudů se změnil a ještě zesílil. Místo abych mohla v klidu doplovat - musím vynaložit největší úsilí, aby mně proud nestrhl zase na druhou stranu mostu, do zátoky. Také k tomu nepřidá stále rostoucí žízeň. Nemohu se ubránit spolýkání mnoha slané vody. Místo jedné loďky s lodivody jsou tu nyní tři. Chťejí, abych toho těžkého zápasení nechala a vlezla k nim do některé z loďek. Ne! Snažím se mně přemluvit. Nevzdám se!! Chťejí abych se alespoň zachytila loďky, že mě potáhnou ke břehu. Chci doplovat. Jsem přece z národa, který se tak snadno nevzdá, který je zvyklý bojovat po staletí. . . Rvu se s vodou tak dlouho, tak tohle přece také dokáží. Nyní dvě předešlá plavání na Zlaté Bráně se mi zdají velmi lehká. Moře si nedá poroučet a dnes na mne vystrčilo pěkné zoubky. . .

Ještě zvýším úsilí a za nějakou dobu se dotýkám skály. Konec boje. Na břehu jása dav. Zamávám jim a loďka mě veze do klubu - ještě půl hodiny v mokřých plavkách a bude po všem.

Ovace davu potěší, ale ještě cizí zahřeje uznání zkušených plavců v klubu a předsedy plavání - plavala jsem přes devět a půl kilometrů a vydržela ten boj se živly dvě hodiny a osmnáct minut. To prý by se každý z nich již vzdal. . . Také televise na to poukázala.

Jsem ráda, že mé úsilí nebylo marné a že jsem udělala čest českému jménu.

by **DAVID ASTLE**

"What is Money? . . . Some intelligent and some surprising answers are here."

Gordon Sinclair (of CFRB.)

"This extraordinary book . . . is a study of banking in the ancient world and of its political consequences . . . The effort that has obviously gone into this book, especially for an average citizen such as Astle, is simply staggering . . ."

The Financial Post.

" . . . The author has written a very serious and I think important book on this little-understood subject. It is intelligent, surprising, and rather frightening."

The Catholic Register.

" . . . Perhaps it is the most important Canadian book for a long time . . ."

The Lindsay Daily Post.

" . . . The Babylonian Woe' is an exquisitely printed volume. The theme while controversial, is challenging and is persuasively argued . . ."

The St. Catherines Standard.

"An ideal Christmas present!" This beautiful hard-bound book obtainable direct from the author, postpaid and autographed. Send \$15.00 today to P.O. Box 282, Station "P", Toronto M5S 2S8.

STRANA 8 (November - listopad 26. 1977) Naše Hlasy

LOTO VÝHERCI TO MAJÍ RÁDI

OKAMŽITĚ!

\$ 20, \$ 50 nebo dokonce \$ 100
v bonusových šekách může
být Vaše v okamžiku když
otevřete Vaši LOTO
CANADA obálku pro
překvapení. Nebo v
ní můžete najít los
možnost státi se
milionářem.

8. ledna 212.500 okamžitých
peněžních cen. Na 500.000
LOTO CANADA bonusových
losů. To znamená, že
máte až 852.000 mož-
ností vyhrát v LOTO
CANADA. Nemáte
něco takového
rád?

LOTO CANADA. NO OTHER CANADIAN LOTTERY OFFERS YOU AS MUCH.

\$Million
The National Lottery

Biennale 1977 v Benátkách

V druhé polovině listopadu a první polovině prosince se bude v Benátkách odbývat další Biennale. Tohoto roku je jeho téma "disidentské hnutí v

Sovětském svazu a východní Evropě." Budou předváděny filmy, které se v zemích, odkud pocházejí, nesmí předvádět, bude výstava obrazů a jiného výtvarného umění, jež není oficiálním "socialistickým realismem," a návštěvníci budou mít možnost shlédnout výstavu knih a časopisů v

narodních řečích, vydávaných na západě jakož i neoficiální literaturu "samizdatu" či - jak se jí říká v Československu - edice-petlice. Rovněž bude organizována řada diskusí a přednášek na různá témata, související s represí života, zejména na kulturního v Rusku a východoevropských zemích. Debat se účastní jak zástupci

zemi za železnou oponou, žijících na západě, tak i významní představitelé kultury na západě, včetně členů italské a španělské komunistické strany na levici a francouzských "nových filosofů" na nové pravici. Biennale již bylo prudce napadeno sovětským tiskem.

B TORONTO • CANADA
BENES INN TAVERN
U BENEŠŮ JAKO U MAMINKY
Denně do Půlnoci. -
Neděle do 9 p.m.
Pondělí Zavřeno
Zahrajeme Vám
k Tanci a Poslechu od
9-12 p.m.
481-1853
392 Eglinton Ave. W.
(1/2 block west of Avenue Rd.)

naše hlasy

Independent Weekly Newspaper of Czechs and Slovaks

Publishing & Printing by:
Vydává a tiskne: MORAVIA PRESS LTD.
Editor in Chief:
Šéf-redaktor: MILO KOMÍNEK
Address:
Adresa: 2098 Dundas Street west, Toronto, Ont.
Canada M6R 1W9
Telephone: (416) 533-4242

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ:
Kanada \$ 8.00, USA \$ 9.00, všechny zámožské státy
lodní poštou \$ 11.00.
Leteckou poštou: USA \$ 12.00, všechny zámožské státy \$
\$ 17.50.